

Dwalen en verdwalen langs de Reest

DE WIJK/IJHORST De kunstroute Grensloos Kunst Verkennen, die de plaatsen de Wijk en Ijhorst en de provincies Overijssel en Drenthe met elkaar verbindt, blijkt een groeibriljant. Wie de ontwikkelingen vanaf de beginjaren heeft gevolgd, herinnert zich dat de eerste editie nog een doorsnee kunstroute was. Maar de twaalfde kunstroute is uitgegroeid tot een volwaardige kunstmanifestatie met diverse projecten, een beeldenroute, meetings en exposities op diverse locaties.

'Mijn installatie wekt de indruk dat je als bezoeker in een bijzonder bos terechtgekomen bent'

De lijst van deelnemende kunstenaars onderstreept dat er in de loop der jaren een ongekend professionaliseringsslag heeft plaatsgevonden. Wat blijft, is de focus op de relatie tussen mens en landschap, waarbij de natuur rondom de Reest als inspiratiebron fungeert. Maar ook andere actuele onderwerpen en thema's komen voorbij. Evenals tijdens vorige edities van de kunstroute is er in 2022 veel aandacht voor de attentiewaarde en de vervreemdende effecten van beeldende kunst in de openbare ruimte. Zo duiken er in het landschap merkwaardige fremdkörper op, die voorbijgangers attent ma-

ken op de markante plekken waar de beelden geplaatst zijn, op de schoonheid van de omgeving of op natuurbeleving in het algemeen. Die beelden blijken een schot in de roos te zijn, zelfs wanneer ze niet speciaal voor de kunstroute gemaakt zijn. Dat geldt onder meer voor de sculptuur Kiekeboe van Paul de Reus, die eerder onder meer in Zwolle en Delft te zien was. Het beeld blijft aangenaam verrassen, alleen al door de alledaagse eenvoud en de herkenbaarheid van het kind dat op de schouders van de vader een beter uitzicht heeft over de omgeving. Een vergelijkbare humoristische inslag bezitten de beelden van Herman Lamers, die kijkers op een ongecompliceerde manier tracteert op bijzondere ervaringen, gezichtspunten of perspectieven.

New Yorkse bomen
Hoewel buitenbeelden nog steeds het handelsmerk bij uitstek zijn van Grensloos Kunst Verkennen, maken ook de binnen-exposities op bijzondere locaties al langer deel uit van het totaalpakket. Zo blijkt de relatie tussen kunst en kerk al jarenlang een sterke formule. Het interieur van de kerk in Ijhorst en de daar geëxposeerde kunstwerken garanderen stevast een bijzondere synergie. Moeizamer is de relatie tussen kunst en het interieur van de Reesthof. Maar dat gaat dit jaar veranderen, verzekert Anouk

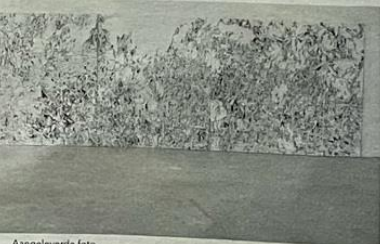

'Blowing in the wind', een interactief kunstwerk van Rob Verwer en M.

Griffioen. Zij fotografeerde talloze bomen op onbekende plekken in New York. 'Die foto's vormen de basis voor zwart-wit tekeningen op linnen. Die tekeningen heb ik samengevoegd tot een soort bos. Op alle wanden van de Reesthof zijn ze opgehangen. Bovendien heb ik de wanden van nieuw behang voorzien, waarop Franse zonnebloemvelden zijn afgebeeld. Zo worden bezoekers van het ontmoetingscentrum naast de kerk letterlijk omgeven door nieuwe natuur die de ruimte transformeert tot een vervreemdende ervaring. Mijn installatie creëert een nieuwe eenheid in de ruimte en wekt de indruk dat je als bezoeker in een bijzonder bos terechtgekomen bent, waar je eindeloos kunt rondlopen.'

Noamdhuis
Ook Charlotte Caspers transformeerde een binnenruimte tot

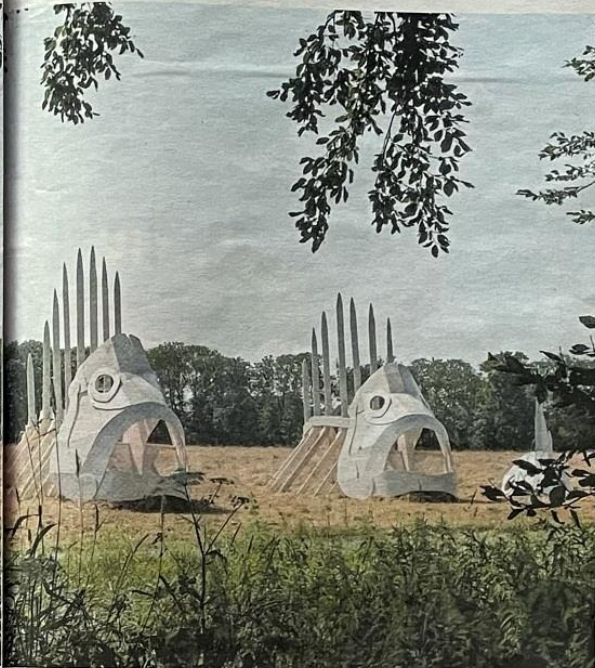
een intieme plek waar de natuur op een ongebruikelijke manier beleefd kan worden. Zij veranderde de noamdhuis (bakhuysje) bij een boerderij aan de Tillemaweg in de Wijk tot een soort natuurkundig laboratorium, waarin uitzonderlijke kleurencomposities deel uitmaken van een installatie die gebaseerd is op de Reest. 'Het bakhuysje ligt in een magische tuin bij een boerderij die de indruk wekt dat de nieuwbouw ver weg is, ook al is dat in werkelijkheid niet het geval', legt Caspers uit. 'Wat ik laat zien, zou je een abstracte van de stroom van de Reest kunnen noemen. Vroeger werkte ik vooral figuratief, maar daarin voelde ik me steeds meer beperkt en opgesloten. In abstractie vind ik meer vrijheid en kan ik beter de kern raken. Mijn werk is nu conceptueel, maar tegelijk probeer ik universeel en tijdloos werk te maken, waarin iedereen de aanwe-

Wanderlust van Anouk Griffioen. Aangeleverde foto

Voormoeders, kunstproject van Meg Merx. Aangeleverde foto

Merx, wijst bezoekers op het milieudrama dat zich onder water afspeelt. Aangeleverde foto

zigheid van de natuur ervaart. In mijn recente werk wil ik terug naar de essentie, als reactie op de complexe tijd waarin we leven. Het gaat daarbij niet om de reflectie van persoonlijke gevoelens, maar wel om een persoonlijke keuze.'
Opmerkelijk gegeven is dat Charlotte Caspers werkt met eeuwenoude (middeleeuwse) schildertechnieken, waarbij ze gebruik maakt van ei-tempera en pigmenten. Zij ontwikkelde die techniek, toen ze werd opgeleid tot restaurateur. Haar installatie in het bakhuysje bestaat uit zes panelen met de titel *Stroom*, die wellicht ten overvloede benadrukt dat de Reest het uitgangspunt vormde.

Moederlandse geschiedenis
Meg Merx bevestigde hoog in de bomen langs het schelpenpad bij De Vos Van Steenwijkstraat drie portretten van 'voormoeders'.

Kunstwerk van Herman Lamers. Aangeleverde foto

Haar uitleg: 'Waarom hebben we het steeds over vaderlandse geschiedenis en niet over moederlandse geschiedenis? Systematisch wordt de rol van vrouwen in onze geschiedenis onderbelicht. Neem bijvoorbeeld de rol van vrouwen in de textielindustrie. Vrouwen bepaalden in het verleden wat er met textiel gebeurde. Daarom maakte ik drie portretten die elk uit 1850 lapjes stof bestaan. De drie samenhangende kunstwerken vormen een ode aan mijn voormoeders die samen met al die andere naamloze voormoeders bepalend zijn geweest voor het gezicht van de huidige generatie.'
Met Rob Verwer maakte Meg Merx de beeldengroep *Blowing in the wind*. Het kunstenaarsduo haakt hiermee in op de actuele, deplorabele toestand van de vissen in ons land en wereldwijd. 'Het gaat om een interactief kunstwerk', licht Merx toe.

'Wij vragen voorbijgangers om op houten latjes die met potloden en puntenslijpers in het kunstwerk hangen, te noteren welke mogelijke oplossingen er zijn voor het milieudrama dat zich onder water afspeelt. Denk daarbij aan massale vissterfte, plastic soep en overbevissing. Met levensgrote visskellten proberen we de toeschouwer bewust te maken wat er mis is met de vis die we op ons bordje krijgen. De houten latjes zijn zo gemonteerd dat ze gaan klingelen in de wind: *The answer my friend is blowin' in the wind*.'

Wie gewillig zich op het visskerkhof en verder daar vandaan laat meeveren door de wind kan eindeloos dwalen en verdwalen langs de Reest. Andere activiteiten zijn een foto-project, speciale opdrachten voor kinderen, een borduurproject, een zandkleurenproject en meetings met kunstenaars Grensloos

Kleurencompositie groene aarde, van Charlotte Caspers. Aangeleverde foto

Kunst Verkennen duurt van 12 t/m 29 mei. ■
Meer informatie: www.grensluoskunstverkennen.nl

Wim van der Beek

Kiekeboe van Paul de Reus. Aangeleverde foto